

İSMET ÖZEL

iozel@yenisafak.com

Kültürlü oldukları söylenen

Dün okuyucuların nasıl uyanık, ne kadar anasının gözü olduklarına değinmiştim. Bu gün de içimden yazarların ne kadar uyku sever olduklarını anlatmak, mahmurluktan ne çok hoşlandıklarını söylemek geçiyor. Hani şu, kültürlü oldukları söylenen, kendileri de kültürlü görünmek için girilmedik boya bırakmayan; ama kendilerini, öncelikle ve bilhassa kendilerini kültürlü olduklarına iknaa bir türlü muvaffak olamayan yazarların.

Yazarlarımız uyku severdirler zira Avrupa kültürü ve onun uzantıları karşısında mest olmak suretiyle değer kazanacaklarına inanmışlardır. Yazarlarımız arasında Avrupa kültürüne hayran olmadığını söyleyenler varsa bunlar henüz Avrupa kültüründen bir şekilde nasiplenmeyi başaramayanlardır. Yazarlarımız mahmurluktan hoşlanır çünkü şimdiye kadar neyi kırıp döktülse yaptıklarına bir mazeret uydurmak ihtiyacındadırlar. Demek isterler ki ne mazarrat doğduysa bunun sebebi uykuyu veya sarhoşluğu terk edememek, uyanışa veya ayıklığa ulaşamamaktır.

Biz o kimselere yazar deriz ki bunlar kazârâ siyasi bir düşünceyle tanışmışlar, kazârâ siyasi öbeklerden birinin iltifatına mazhar olmuşlardır. Türkiye’de adı yazara çıkmış kimseleri sadece ve sadece siyaset anaforu mu üretmiştir? Bundan hiç şüpheniz olmasın. Yazarların, Türkiye’deki her çeşitten yazarın ebeveyni siyasettir. Hiçbir baskın siyasi eğilime iltifat etmediği halde yazarlığıyla temayüz etmiş insanlar yok mu? Elbette var. Yalnız dikkat edin, öyleleri adlarını ancak belli bir dönemdeki baskın eğilimin dışında kaldıklarını vurgulamak suretiyle duyurmuşlardır. Bazı yazarların bir dönemdeki baskın siyasi tavra sahip çıkma rantından istifade etmemiş olmaları o siyasi tavra meydan okuyanlar tarafından takdim edilen rantla varlık kazanmadıkları anlamına gelmez. Gün gelir parsanın en büyüğü siyaset sahasında sivrilmiş herhangi bir kimsenin borusunun öttüğü sırada nefesini o borunun üflenmesine harcamamakla maruf olanın keşkülüne düşüverir.

Dünyanın neresinde olursa olsun bir yazarın siyasetten dolayı ve siyasetle dolmak suretiyle yer ve önem kazanmasında kınanacak, kötülenecek bir taraf yoktur. Bir yazarın bağlanma taraftarı veya tam tersine her türlü bağlanmanın aleyhtarı olması onun yazar olarak değerini ve önemini tayin etmez. Siyasi görüşlerin ateşli müdafii olmanın da, siyasi görüşleri müdafaa etmekten mümkün olduğu derecede uzak kalmaya çabalamanın da haklı gerekçeleri vardır. Türkiye’deki yazarlar siyasi görüşlerden herhangi birine bağlanmanın hakkını veren tutumda olsalardı onlara asla uyku sever denilemezdi. Yazı ortamında siyasi görüşlere bağlanmayacak düzeyde bir bağımsızlık çizgisi çekebilmiş olsalardı onların hoşlandığı şeyin mahmurluk olduğu ileri sürülemezdi. Sözünün eri olmak her kültür çevresinde olumlu karşılanır.

Gelin görün ki Türkiye’de kültürlü oldukları söylenen yazarlar savundukları siyasi görüşü daha yüksek bir kültür basamağına çıkaracak gücü gösteremedikleri gibi siyasi görüşlerden herhangi birini savunmamayı çıkar yol kabul edenler de daha yüksek bir kültür basamağının temsilcisi durumuna gelemiyorlar. Kültürlü oldukları söylenen yazarlar günden güne küstahlık alanına katkıda bulunuyor.

Yeni Safak, 12 Mart 2001
SON YAZI